

de fra, desuden at have skrevet at hvis NATO gennemfører den planlagte udvidelse mod Øst så vil Rusland overveje ». . . skabelsen af en defensiv militæralliance som svar på dette«.

Svar (6/12 96)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan bekræfte, at Ruslands forsvarsminister Rodionov i en tale den 26. november 1996, optrykt i Nezavisimaja Gazeta den 28. november 1996, udtrykte kritik af NATO's planlagte åbning mod Øst, og at han ved den lejlighed nævnte en række modforanstaltninger, som Rusland kunne vælge at træffe, såfremt NATO gennemfører sine udvidelsesplaner. Forsvarsminister Rodionov tilføjede dog, at han ikke er fremmed overfor at acceptere en NATO-udvidelse, men at det ville forudsætte en sær aftale med NATO forud for udvidelsen.

Forsvarsminister Rodionovs udtalelser indeholder intet væsentligt nyt. Tilsvarende, men også mere afdæmpede synspunkter imod NATO's udvidelse har været fremført fra forskellig russisk side gennem de seneste mange måneder.

Forsvarsminister Rodionovs udtalelser ændrer intet ved den danske regerings holdning til NATO's udvidelse, som jeg ved flere lejligheder har redegjort for overfor Folketinget – senest den 9. oktober 1996 som svar på spørgsmål S 109.

Det er regeringens – og de øvrige NATO-landes – klare holdning, at intet andet land kan tilstås nogen vetoret i spørgsmålet om, hvilke lande NATO skal invitere til at tiltræde Atlantpagten.

Samtidig er Alliancens medlemmer enige om, at NATO må række hånden ud til Rusland. Sikkerhed i Europa skabes ikke mod – men kun med Rusland. NATO må aktivt søge at bortvejre Ruslands bekymringer. Derfor er NATO-landene også indstillet på uafhængigt af udvidelsen at indgå en aftale med Rusland om et nyt og styrket NATO/Rusland-forhold, hvis Rusland ønsker det.

Spm. nr. S 602

Til arbejdsministeren (22/11 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvornår der kan forventes regelændringer således, at politiet ikke skal ulejliges med tilladelser for hvert eneste barn, der deltager i kirkekor, modelarbejde m.v.?«

Begrundelse

Sagen om børn/unge under 13 år, der som følge af et absurd EU-direktiv ikke længere må arbejde, har udviklet sig til det absurde efter at en lov fra 1964 tilpligter forældre, fotograf og modelbureauer at indhente politiets tilladelse til at børn kan deltage i modelarbejde. Dertil kommer andre områder som kirkekor, børneteater m.v.

Det haster med at få en regelændring, således at politiet ikke skal spilde sin tid på disse sager.

Svar (3/12 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at konsekvensen af at fritage politiet for opgaverne i henhold til §§ 46-48 i bekendtgørelsen om unges arbejde vil være, at der skal udpeges en anden kompetent myndighed. Det er i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen et krav, at børn kun må medvirke i kulturelle og lignende aktiviteter, hvis der forud indhentes tilladelse hertil, som udstedes af den kompetente myndighed i de enkelte tilfælde.

Optræden, som udelukkende sker som led i klub- eller foreningsaktiviteter, eller som led i kirkelige aktiviteter, og som ikke har karakter af et arbejde, er ikke omfattet af arbejdsmiljølovens kapitel 10 om børn og unge. Der er derfor i disse tilfælde ingen pligt til at indhente tilladelse.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 316 af 28. oktober 1996, er der under Justitsministeriet nedsat et Forlystelsesudvalg, der overvejer den rejste problemstilling. Arbejdsministeriet har skrevet til udvalgets formand, at Arbejdsministeriet ikke på det foreliggende grundlag kan vurdere, om politiet kan fritages for opgaverne efter §§ 46 – 48 i bekendtgørelsen om unges arbejde. En stillingtagen her til kræver en nøjere belysning af opgavens